	Rozbor díla podle struktury MO
název: Ostře sledova	ané vlaky autor: Bohumil Hrabal
	I. část
téma	 proměna chlapce v muže, nesmyslnost a tragičnost války
motivy	válka, smrt, dospívání, sex, erotika
časoprostor	 prostor: železniční stanice, čas: rok 1945
kompoziční výstavba formální	 hlavní postava vypráví chronologicky, ale s odbočkami do minulosti pro vysvětlení souvislostí
kompoziční výstavba tematická	 mladý hrdina novely, Miloš Hrma, má před začátkem příběhu vztah s přítelkyní průvodčí Mášou, který končí sexuálním nezdarem při pokusu o první pohlavní styk po tomto neúspěchu se pokusí o sebevraždu, naštěstí je však zachráněn později se Miloš zaškoluje na výpravčího na železniční stanici, kterou pravidelně projíždějí ostře sledované německé vlaky, převážně z fronty a na frontu, převážející zásoby nebo vojáky během své služby pod svým perverzním a bezostyšným školitelem výpravčím Hubičkou a přednostou stanice, který chová holuby a sní o povýšení, pozná manželku pana přednosty, která ale odmítne Milošovi pomoci získat erotickou zkušenost Miloš se nakonec seznamuje s partyzánkou Viktorií, která se mu líbí, a má s ní první zdařený sexuální zážitek; Miloš se rozhodne zúčastnit sabotážní akce a na jeden z projíždějících německých vlaků shodí z návěstidla bombu, kterou na stanici doručila Viktorie - při této akci se navzájem postřelí s německým vojákem a umírá
literární druh a žánr	druh: próza (epika), žánr: novela
	II. část
vypravěč / lyrický subjekt	 vypravěč – Miloš Hrma (ich-forma)
postavy	 Miloš Hrma – dvaadvacetiletý začínající výpravčí, který je tak trochu naivní, ale zato citlivý a lítostivý; nemá žádné zkušenosti s ženami Hubička – výpravčí, "don juan" Zdenička Svatá – mladá hezká telegrafistka Viktoria Freie – krásná Rakušanka, která z Miloše udělá muže Máša – dívka, do které je Miloš zamilovaný, ale stydí se před ní
vyprávěcí způsoby	pásmo vypravěče, přímá řeč
	III. část
jazykové prostředky	 převážně spisovný jazyk, hovorová mluva, žargon dlouhá přetížená souvětí typická pro autora

umělecké prostředky	přirovnání, epizeuxis, metafory, hyperboly
kontext autorovy tvorby	 Bohumil Hrabal (1914 - 1997, když vypadl z okna při krmení holubů v nemocnici na Bulovce) studoval na právnické fakultě v Praze, kterou dokončil až po válce vystřídal řadu povolání, znal velmi dobře různá prostředí, pracoval například jako číšník, výpravčí, skladník, pojišťovací agent nebo jako dělník v ocelárnách po roce 1968 mu bylo dočasně zakázáno publikovat, díla vycházela v samizdatu nebo v cizině, od roku 1975 směl opět volně tvořit a vydávat knihy do svých děl si vybírá postavy obyčejné, nemocné, smolaře, ztroskotance, na první pohled velice nezajímavé lidi, kteří v životě nic nezažili, ale o životě velmi rádi mluví byl zřejmě nejvýznamnějším českým prozaikem osobité nazírání na svět, svérázná poetika tok více nesouvisejících příběhů najednou = metoda koláže erotické motivy, černý humor, groteskní scény další díla: Slavnosti sněženek, Příliš hlučná samota, Ostře sledované vlaky
literární a obecně kulturní kontext	 autoři let 1968-1989, po potlačení jara 68, kdy nastává doba normalizace za normální stav, kam se měla politika i společnost vrátit, byl považován totalitní komunistický režim 50. let – česká politika se podřídila Moskvě, na našem území se usídlila sovětská vojska, proběhly rozsáhlé čistky, nadále byla porušována lidská práva a svoboda (Charta 77) v 80. letech vnitřní problémy SSSR – moc Moskvy oslábla – příležitost pro opozici politická změna poklidnou formou r. 1989 sametovou revolucí další autoři: Milan Kundera, Josef Škvorecký, Jaroslav Seifert, Magor, Václav Havel, Arnošt Lustig